

ringen eller et Medlem af Thinget, at kunne tage det tilbage, naar han finder Foranledning dertil.

Vessely: I denne Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at Thinget derved kommer i urigtig Stilling med Hensyn til Ministeriet. Dersom Regjeringen hae foreslaaet et Forslag, enten et Lovforslag eller andet Forslag, og senere finder sig opfordret til at tage det tilbage, da kan jeg ikke tænke mig, at det skeer af anden Grund, end den, at der er foretaget saa betydelige Forandringer i dens Forslag, at Ministeriet er kommet til den Anskuelse, at det ikke kan ønske, at det bliver til Lov. Dersom Ministeriet da nu tager det tilbage og hvert Medlem af Forsamlingen er berettiget til at fordrø, at Sagen skal forfættes og altsaa blive til et Lovforslag mod Ministeriets Mening, da troer jeg, at dette kan føre til en Conflict med Ministeriet, som er unødvendig. Det kan ikke være uden efter moden Overveelse, at Ministeriet tager et Lovforslag, som er fremlagt, tilbage; men naagt det erklærer at ville dette, skal dog Thinget være berettiget til at sige Nei. Vel er det efter moden Overveelse, at Regjeringen tager Forslaget tilbage, men desnaagt skal Regjeringen dog ikke have denne Ret til at hindre Forslaget i at blive til Lov; vi kunne vedblive at forfætte Discussionen. Det forekommer mig at være en Maade at træde op paa ligeoverfor Ministeriet, som er mindre ønskelig; thi det kommer da ikke til at berøve paa hele Thinget, hvorvidt et Forslag skal vedblive at være under Discussion, men paa hvert enkelt Medlem. Det kan vel være, at Thinget, om det ikke maatte ønske Loven uden med de Forandringer, den har modtaget, dog derfor ikke ønsker, at det skal komme til saadan Conflict med Ministeriet. Vel har den ærede Ordfører bemærket, at det staaer ethvert Medlem frit for, hvis Forslaget tages tilbage, da at fremkomme med et andet og lignende. Men det forekommer mig at Stillingen da er en ganske anden; thi et saadant Forslag kan ikke stilles af et enkelt Medlem uden med Thingets Tilbedelse. Thinget har da Tid til at overveie hvorvidt det ønsker at komme i en saadan Conflict med Ministeriet. Derfor troer jeg, at

denne S ikke skulde have Anvendelse paa Regjeringens Forslag.

Ordføreren: Udvalget vil tage dette Punkt under Overveelse, idet man meget vel erkjender, hvad der kan tale for det ærede Medlems Anskuelse, og navnlig, at det kan have Indflydelse paa Behandlingsmaaden, om Sagen indbringes som et nyt Forslag eller forfættes, som det er antaget i § 26. — I Henseende til mine Citater af Grundloven, troer jeg at burde gjøre opmærksom paa en Feil fra min Side ved Citatet af § 17 om Appanagerne Bestemmelser. Bestemmelsen herom skeer nemlig ved Lov, men Anførelsen af den sigter til den Bestemmelse, der indeholdes i det sidste Punktum: „Appanagerne kunne ikke nydes udenfor Riget uden Rigsdagens Samtykke.“ Dette er nemlig ikke Gjensigten for nogen Lov.

Da Ingen videre begjærede at yttre sig om det omhandlede Afsnit, gik man over til det næste, der omfattede §§ 27 og 28.

Ordføreren oplæste disse §§, see Tidende Nr. 7 Pag. 100—101, og bemærkede dertil: Disse Forrifter gaar deels ud paa at fuldføre § 67 i Grundloven, og deels ere de affattede overeensstemmende med det ældre Forretningsreglement, som man har troet forøvrigt at kunne følge. Der er imidlertid et nyt Punkt i den 28de §, den Sætning nemlig: „Dog kan et saadant Spørgsmaal kun stilles med Thingets Samtykke, hvilket, hvis det forlanges, bestemmes ved Afstemning uden foregaaende Behandling“; men det er vel et Tillæg, som der ikke vil findes Noget at erindre imod. Forøvrigt forestiller jeg mig, at i et saadant Tilfælde som det, der indeholdes i § 28, vilde Spørgsmaalet, naar det var indkommet, først blive bragt til Thingets Kundskab, for at det kunde vise sig, om der fra Thingets Side var Noget imod, at Spørgsmaalet fremmedes; og naar der fra Thingets Side ikke var Noget derimod, vilde en Meddelelse derom skee til vedkommende Medlemmer af Regjeringen, og først derefter kunde Spørgsmaalet videre fremmes.

Ordf. Jeg skulde ogsaa holde det for aldeles ønskeligt, at Thinget selv afgjør, om et saadant Spørgsmaal maa stilles, forinden Regjeringen underrettes om, at et saadant Spørgsmaal vil finde Sted, og bestemmer sig